

ZYCIE NOWOGRÓDZKIE

DZIENNIK POSWIĘCONY SPRAWOM ZIEMI NOWOGRÓDZKIEJ.

Adres Redakcji i Administracji NOWOGRÓDEK, ul. 3-go maja, Nr. 1. — Telefon 75 i 100.

Prenumeratę przyjmują: w BARANOWICZACH „Ekonomia” —: w STOLPCACH: p. Engman od g. 14—15.
Nr. KONTA P. K. O. 81.287. Szeptyckiego 49. Wydział Powiatowy, pok. 10.

SYTUACJA POLITYCZNA W ESTONJI

Pod względem układu sił w parlamencie uzyskała Estonia większy stopień konsolidacji, aniżeli inne państwa powstałe po wojnie. Dostę jest zarysować, że w parlamencie estońskim („Riigikog”) zasiada tylko 10 frakcji, gdy w sejmie polskim jest ich 20. a w lotewskim, przystępu do liczby oddziałów: rosyjską z dwoma posłami i niemiecko-szwedzką, posiadającą trzy mandaty, otrzymały osiem rdzennie estońskich partji, pomiędzy którymi rozgrywa się życie polityczne kraju.

Osiem frakcji parlamentarnej estońskich, liczących 95 w posłów, skupia się w trzech grupach: prawicowej, centrowej i lewicowo-socjalistycznej, które posiadają wszystkie jednokrotnie mniej więcej posłów: — w obecnym sejmie stosunek—31:33:31;—w poprzednim 30:35:30.

Wśród stronnictw prawicowych największą rolę odgrywa związek chłopski, który reprezentuje interesy agrarne, dąży do wzmocnienia władzy wykonawczej, ochrony własności i rozwoju prywatnej inicjatywy, wobec czego zwalcza wszelkie tendencje etatystyczne.

W centrum zasiada partja nowosadników; reprezentująca lewicę chłopską, — partja pracy, reprezentująca radykalną inteligencję,—oraz partja demokratyczno-ludowa, czyli tzw. Estońska Partja Ludowa, której liderem jest Tonnisson, jeden z najwybitniejszych mężów stanu Estonji. Działalność jego przyczyniła się nie mało do dzieła niepodległości. Z partji centrowych należy zwrócić jeszcze uwagę na partję pracy. Partja ta liczy obecnie tylko 10 posłów, odgrywa ona jednak dotychczas bardzo wielką rolę w życiu politycznym Estonji, będąc skupieniem ideowej radykalnej inteligencji estońskiej i posiadając w swym łonie bardzo wybitnych polityków, wśród których na pierwszym miejscu wymienić należy dr. Otto Strandmana, obecnego Szefa Republiki Estońskiej.

Lewicę wreszcie posiada jedyną silne stronnictwo socjalistyczne,

liczące do 25 posłów, które stały się frakcją, które reprezentują obok programów politycznych — również pewne interesy gospodarcze. Do takich należy przedewszystkiem partja agrarna i partja socjalistyczna. Ta ostatnia powoli zaczyna monopolizować w swoim ręku przedstawicielstwo klasy robotniczej i radykalno-socjalistycznej inteligencji.

Jeżeli się weźmie pod uwagę którego najlepszym wyrazem są wyniki wyborów do konstytuancy i czterech kolejnych parlamentów, — należy dojść do wniosku, że przedewszystkiem następuje pewne, coraz powolniejsze, ale stale przesuwanie się opinji na prawo, przyczem coraz mniej mandatów zdobywa partja stronnictwa „o charakterze

czysto politycznym, zaś wzmaga się frakcje, które reprezentują obok programów politycznych — również pewne interesy gospodarcze. Do takich należy przedewszystkiem partja agrarna i partja socjalistyczna. Ta ostatnia powoli zaczyna monopolizować w swoim ręku przedstawicielstwo klasy robotniczej i radykalno-socjalistycznej inteligencji. W ostatnich czasach ruch komunistyczny zdaje się znów wzmagać w Estonji i przy wyborach do rady miejskiej w styczniu b. r. udało się komunistycznej partji robotniczej odnieść pewne

lokalne sukcesy. Zasadniczo jednak należy uważać polityczną sytuację wewnętrzną w Estonji za całkiem ustabilizowaną, czego najlepszym dowodem były bardzo nieznaczne zmiany w układzie sił pomiędzy obecnym i poprzednim parlamentem (wybory ostatnie w r. 1929). Od dłuższego czasu rządzi Estonia przeważnie blok stronnictw burżuazyjnych centrum i prawicy, które posiadają dwie trzecie mandatów. W roku 1928 doszedł przejściowo do władzy na rok gabinet socjalistyczny, skończony z pewnymi stronnictwami centrum i prawicy. Utworzenie

w każdym razie większości parlamentarnej jest w Estonji rzeczą stosunkowo łatwą.

Z zagadnień polityki wewnętrznej na czoło wysuwa się sprawa reformy konstytucji, a szczególnie wzmocnienia władzy wykonawczej. Na czele tej władzy stoi, według konstytucji estońskiej, premier, który jest zarazem szefem państwa i który ustępuje w razie zgłoszenia gabinetowi votum nieufności, co utrudnia dotychczas w dużym stopniu zachowanie ciągłości pracy.

Prof. dr. J. Szymański
Marszałek Senatu R. P.

Naczelnik Estonji u Marsz. Piłsudskiego

(Telefonom od wt. kor. z Warszawy)

Wizyta u Marszałka Piłsudskiego. O godz. 13.30 Marszałek Piłsudski rewizytował na Zamku wspólnie z fotografami Naczelnika Stradmana odjechał za Zamek.

Prezydent Strandman w Ratuszu warszawskim

(Tel. od wt. kor. z Warszawy)

Wczoraj o godz. 12 prezydent estoński dr. Strandman wraz z Prezydentem Mościckim przybył do Ratusza, gdzie powitał ich uroczysto w sali posiedzeń Rady Miejskiej prezydent m. Warszawy inż. Słomiński i prezes Rady Miejskiej Jaworowski na czele całej Rapy in corpore. Przemówienie powitalne wygłosił prezes Jaworowski, któremu odpowiedział krótko prez. Strandman, który następnie wniósł się do księgi pamiątkowej. Prezes Jaworowski wręczył naczelnikowi państwa estońskiego osobny album z widokami Warszawy, a delegacja młodzieży akademickiej wytwornie wydany ostatni numer miesięcznika p. t. „Głos Akademika” z odpowiednią dedykacją: „Panu Prezydentowi Estonji dr. Strandmanowi w dniu Jego przyjazdu do stolicy państwa Polskiego — młodzieży akademicka”. O godz. 18-jej obaj Prezydenci odpowiadani aż do drzwi przez prezydenta Słomińskiego i prezesa Jaworowskiego udali się na Zamek.

Prez. Strandman doktorem prawa uniwersyteckiego

(Tel. od wt. kor. z Warszawy)

Wczoraj o godz. 12 po południu w auli Uniwersytetu warszawskiego odbyła się uroczysta promocja prez. estońskiego p. Strandmana na doktora prawa honoris causa uniwersytetu warszawskiego. W pięknie przybranym westublu powitali prezydenta pr. profesorowie Lutostanski i Jarra — którzy go poprowadzili do auli, udekorowane flagami estońskimi i polskimi. Tu przywitał prezydenta Strandmana rektor uniwersytetu prof. Bzowski wygłaszając przemówienie. Następnie po odpowiedzi prez. Strandmana w obecności ministrów Zaleskiego i Czerwńskiego dziekan wydziału prawnego prof. Lutostanski wręczył prezydentowi, dyplom promocji. Na zakończenie orkiestra polskiego radja odegrała hymny estoński i polski.

Radosne echa w Tallinie

TALLIN, 10. II. Cała prasa estońska poświęca Piłsuce długie artykuły, przypominając stonki historyczne i podkreślając wspólność interesów obu krajów oraz identyczne wysiłki w celu utrzymania i skonsolidowania pokoju w Europie Wschodniej.

B. minister spraw zagranicznych Estonji profesor prawa międzynarodowego Pip w „Waba-Maa” pisze: Nasze stosunki są pozabawne wszelkiej dwuznaczności, a wzajemne porozumienie posiada solidne fundamenty. Niema ani jednego takiego punktu, w którymby nasze interesy mogły znaleźć się we wzajemnej kolizji. Jeżeli w nadchodzącym roku Prezydent Rzeczypospolitej przybędzie do nas z rewizytą, to naród nasz przyjmie go z uczuciami szczerzej przyjaźni i gorącej sympatii. Dziś, gdy naród polski wita naszego Pierwszego Obywatela, pamiętamy o bohaterskim narodzie polskim, którego historję podziwiamy, którego radości i cierpienia podzielamy z całego serca i którego geniusz literacki i artystyczny głęboko szanujemy. Oby przyjaźń estońska-polska była trwałą.

Posiedzenie Rady naczelnej N. P. R.

(Tel. od wt. kor. z Warszawy)

Wczoraj odbyło się w Warszawie posiedzenie Rady Naczelnej Narodowej Partji Robotniczej (Prawica) pod przewodnictwem b. pastwa Popiela. Po wygłoszeniu referatu o sytuacji politycznej wygłoszonego przez pastwa Roguszczyka Rada Naczelna przyjęła szereg rezolucji, i udzieliła wotum zaufania obecnemu klubowi parlamentarnemu N. P. R., zalecając mu między innymi w dalszym ciągu stanowisko opozycyjne w stosunku do rządu.

Akademia morską

(Tel. od wt. kor. z Warszawy)

Wczoraj o godz. 10 rano odbyła się w sali Rady Miejskiej uroczysta akademja w sprawie uroczystości 10 cja dostępu Polski do morza. Akademja miała przebieg bardzo uroczysty. Przemawiali m. innymi prezes Banku Gospodarstwa Krajowego gen. Górecki, jako przewodniczący Ligi Morskiej i Rzeźnej. Na akademji byli obecni m. innymi ministrowie Zaleski, Matuszanski, Staniewicz i Kwiatkowski, marszałkowie Sejmu i Senatu, oraz liczni przedstawiciele szefi społeczeństwa, władz i pracy. Na zakończenie po części muzyczno-wokalnej zebrani jednogłośnie przyjęli rezolucję, wzywającą rząd, by na mocy jednego z paragrafów Traktatu Wersalskiego przy rewizji mandatów nad kolonjami b. cesarstwa niemieckiego, domagał przyznania Polsce jako jednemu z państw sukcesyjnych części kolonii niemieckich.

